דף/שורה	TIME
האי	2:14:51
עד	2:20:15
ואי	2:23:24
בשני	2:25:11
מהו	2:27:55
שתי	2:33:57

האי כשורה דמטללתא. אומר ר"ת דאמתני' קאי, דעד שלשים יום לא הוי חזקה והוי בחזקת שלא נתן, מכאן ואילך הוי בחזקת שנתן, ואתי שפיר דנקטיה הכא ולא בחזקת הבתים: **עד** שבעה יומי. לאו דוקא שבעה דבשמיני עלרת לא יוכל לסתור: **ואי** חבריה בטינא לאלתר הוי חזקה. ואומר רבינו שמואל דחזקות דלעיל לאו דשלש שנים אלא לאלתר כדאמרינן הכא:

בשני לדי רשות הרבים. אומר ר"י דוקא בשני לדי רשות הרבים שאין האחד מרגיש בחבירו כשעולה בגגו שיזהר ממנו מדאמרינן בסמוך "אבל בין גג לגג לא":

מהו דתימא מגי א"ל שקול אוזינקא כו'. וא"ת והיכי הוי ס"ד דמלי למימר ליה הכי דאטו משום דקדם זה ועשה הורע כחו ויכול לדוחקו זה לעשות כל הכותל? ויש לומר דס"ד כיון דאם לא קדם זה ועשה (י) (זה) הוה מלי למימר שקול אוזינקא וזיל ועשה כל הכותל - או הב לי אוזינקא ואעשה אני הכל ונרויח בין שנינו שלא נלטרך להעדיף האמת נמי מלי למימר ליה הכי, קמ"ל דלא מלי אמר ליה כיון שכבר עשה זה ולא אמר לו קודם:

שתי חלרות זו למעלה מזו. וא"ת ותחתון למה יסייע לעליון דמכי מטי לארבע אמות ולא יוכל התחתון לראות בחלר העליון יבנה העליון ואומר ר"ת כגון שחלר התחתון אינו נמוך אלא אלל חלרו של עליון ה) (אלא מלד א') ומלד א' הוא גבוה כחלר העליון שיוכל לראות שם ול"י מפרש דהתחתון מזיק לעליון כי קאי עליון (כ) כדאמרי' לעיל "כי קאינא חזו לי" ולכך לריך לסייע עד ד' אמות בחלר העליון:

מסורת הש"ם

א) לעיל ב: ב) [ערוך ערך מלר]: ג) בדפוס ישן איתא ולא זה רולה לעשות בגגו: ד) [שייך לדף ז.]: ה) ס"א ל"ג:

הגהות הב"ח

(א) גמ' משתמש בכתליה ובזיזיה עד ארבע אמות: (ב) שם לא חזו לי. נ"ב ע"ל דף ס': (ג) שם ועבד דידיה מהו דתימא: (ד) שם איתבם תתאי: (ה) רש"י ד"ה בירה וכו' אדרים קטנים והסביר: (ו) ד"ה אבל רחבה אלר הס"ד ואח"כ מה"ד לא אין ברחבה: (ז) ד"ה תוס' פשיטא ל"ל דקדים דאי לא קדים: (ח) ד"ה אבל וכו' בהי עדנא סלקת כל"ל ואות ד' נמחק: (ט) ד"ה איתבם תתאי: (י) תוס' ד"ה מהו כו' ועשה הוה מלי כל"ל ותיבת זה נמחק: (כ) ד"ה שתי וכו' כי קאי עליון בשפת הלירו כדאמרי' לעיל: